תורה אור

כשהוא דר: לבדו הוא דר כדמעיקרא או דלמא שניהם דרין, דא"ל ארעתא לאפקינן לא אגרי לך, אם תמצא לומר שניהם דרין בו, כשהוא משתמש: דרך פתחים משתמש או דרך גגין משתמש - מי אמר כדמעיקרא מה מעיקרא דרך גגין השתא נמי דרך גגין או דלמא מצי אמר ליה עלייה קבילי עלאי, עלייה וירידה לא קבילי עלאי, אם תמצא לומר מצי אמר ליה עלייה וירידה לא קבילי עלאי, שתי עליות זו על גב זו מהו - איפחית עליונה נחית ודר בתחתונה איפחית תחתונה מהו למיסלק לגמרי בעליונה מי אמרינן דא"ל שם עלייה קבילית עלך או דלמא חד עלייה קביל עליה שתי עליות לא קביל עליה, תיקו: רבי יוסי אומר התחתון נותן את התקרה כו': מאי תקרה? רבי יוסי בר חנינא אמר קינים *וסנאין, וסטיני אמר רבי שמעון בן לקיש לווחים, ולא פליגי *מר כי אתריה ומר כי אתריה. הנהו בי תרי דהוו דיירי חד עילאי וחד תתאי, איפחית מעזיבה, כי משי מיא עילאי אזלי ומזקי לתתאי, (מי מתקן) ר' חייא בר אבא אמר העליון מתקן ור' אלעי משום ר' חייא בר' יוסי אמר התחתון מתקן וסימן °ויוסף הורד מצרימה" לימא ר' חייא בר אבא ורבי אלעי בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן קמיפלגי למאן דאמר העליון מתקן קסבר על המזיק להרחיק את עצמו מן הניזק ומאן דאמר תחתון מתקן קסבר על הניזק להרחיק את עצמו מן המזיק ותסברא רבי יוסי ורבנן לענין נזקין פליגי והא איפכא שמעינן להו דתנן *מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה ובחרוב ובשקמה חמשים אמה בין מלמעלה בין מן הצד אם הבור קדם קוצץ ונותן דמים ואם האילן קדם לא יקוץ, ספק זה קדם ספק זה קדם לא יקוץ רבי יוסי אומר אע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקוץ שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אלמא ר' יוסי סבר על הניזק להרחיק את עצמו ורבנן סברי על המזיק להרחיק את עצמו אלא אי איכא למימר (א)דפליגי בפלוגתא דר' יוסי ורבנן דהתם קמיפלגי; ורבי יוסי ורבנן דהכא במאי פליגי? בחזוק תקרה קמפלגי: רבנן סברי מעזיבה אחזוקי תקרה הוא ורבי יוסי סבר מעזיבה אשוויי גומות הוא ואשוויי גומות על העליון לאשוויי; איני *והאמר רב אשי כי הוינא בי רב כהנא הוה אמרינן מודה רבי יוסי בגירי דיליה? ט דפסקי מיא והדר נפלי: **מתני'** *הבית והעלייה של שנים שנפלו - אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות והוא אינו רוצה לבנות, הרי בעל העלייה בונה את הבית ודר בתוכה עד שיתן לו את יציאותיו, ר' יהודה אומר אף זה דר בתוך של חבירו צריך להעלות לו שכר אלא בעל העלייה בונה את הבית ואת העלייה (ב)ומקרה את העליונה ויושב בבית עד שיתן לו את יציאותיו:

גמ'

לבדו הוא דר · ובעל הבית יוצא מביתו בעל כרחו : **דרך גגין** · לעלות מבחוץ דרך סולם הקבוע לכניסת פתח העלייה ויכנס לעלייה הפתח ומשם ירד לבית בסולם : **עלייה קבילה עילואי** · לעלות דרך סולם וליכנס לפתח ולדור למעלה אבל טורח של עלייה וירידה לא קבילית עלי : **שתי עליות זו על גב זו מהו** · והגמרא מפרש לבעיה ואזיל : **איפחית** (ג) (**עלייה**) **עליונה** · והוא שכר העליונה פשוט לי דדר בתחתונה דכ"ש דהא עדיפא ליה : **אלא איפחית תחתונה** · והוא שכר את התחתונה מהו דנידחייה משכיר אצל העליונה או נכוף את המשכיר וידור עמו בבית: **חדא עלייה** · מעלה : **קינים וסנאים** · מעשה תקרה כעין מחללות שקורין קלידי"ש : **וסטיני אמר ריש לקיש** · שם חכם תלמידו של ריש לקיש : **לווחין** · פלנק"ש בלע"ז מנסרים של ארז : **איפחית מעזיבה** · והתקרה קיימת אלא שהמים שותתין ויורדין דרך הפתחים הוו ולאו שוכר ומשכיר הוו אלא בית של זה והעלייה של זה : **ויוסף הורד** · תרגומו איתחת ר' חייא ב"ר יוסי אמר תחתון וכו' : **בפלוגתא דר' יוסי ורבנן** · דמתניתין דס"ד דהא דקאמר ר' יוסי העליון נותן את המעזיבה כדי שלא יזיקו מימיו את התחתון הוא, דקסבר על המזיק להרחיק את עצמו והתחתון נותן תקרה שהרי השכיר לו מקום לגור ורבנן סבר על הניזק להרחיק את עצמו הלכך מעזיבה נמי על התחתון לעכב המים שלא ירדו עליו : **ותסברא דרבי יוסי ורבנן** · דהכא בהיזקא דתחתון פליגי ומעזיבה זו לעכב המים ובשביל נזקי התחתון : **איפכא שמעינן להו** · דר' יוסי סבר על הניזק להרחיק את עצמו : **מן הבור** · שהשרשין מתפשטין ונוקבין בכותלי הבור ומחלידין את הקרקע והכותלים נופלים : **חרוב ושקמה** · יש להן שרשין יתירין וארוכין משאר אילנות : **בין מלמעלה** · בין שהאילן נמוך מן הבור שקרקעית הבור למעלה משרשי האילן שהאילן נטוע בבקעה והבור בהר והתם מפרש מפני שמחלידין את הקרקע ומעלין עפר ומקלקלין קרקעיתו של בור : **מן הצד** · שניהם בקרקע השוה : **ונותן דמים** · בעל הבור לבעל האילן : **אלא אי איכא למימר דפליגי** · אם יש להלות פלוגתא דהנך אמוראי דלעיל בפלוגתא דהנהו : **בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן דהכא הוא דפליגי** · מ"ד על העליון לתקן כרבנן ומ"ד על התחתון כרבי יוסי : **בחזוקי תקרה** · וכשאין התחתון צועק שאינו חס למימיו אלא העליון צועק ואומר כשאני דורך על הנסרים הם מתנענעים ואני דואג שמא תהפך אחד מהן תחתי או תשמט מן הקורה ואפול : **חזוקי תקרה הוא** · מאחר שהוא טח בטיט אין הנסרים נדין ממקומן : **אשוויי גומות הוא** · דחזוקי התקרה סגי ליה ביתידות שקורין קבליי"ש בלע"ז : **איני והאמר רב אשי וכו'** · הדרבי חייא בר יוסי פריך דאמר על התחתון לתקן ואוקימנא כרבי יוסי והא מודה רבי יוסי בגירי דיליה אע"ג דאמר על הניזק להרחיק את עצמו ה"מ היכי דלאו אדם עצמו מזיקו כגון אילן ובור שבשעת נטיעתו אינו מזיקו אלא השרשים גדלין ומתפשטין מאליהן לאחר זמן אבל היכא דאדם עצמו מזיקו וזורק בו חציו כי הכא ששופך המים על ראשו מודה הוא דלא גרמא דניזקין הוא דתיפטר אלא מזיק ממש הוא ואדם מועד לעולם ער ויבן שוגג ומזיד : **דפסקי והדר נפלי** · לא היתה מקום רחיצת ידים של עליון על מקום נזקי תחתון אלא במקום אחר, משם הן נמשכין עד שנופלים במקום שמזיקין : **מתני' של שנים** · בית של זה והעלייה של זה שחלקו כך בנחלת אביהן : **אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות** · החומה והתקרה התחתונה המוטלין עליו לבנות והוא יבנה החומה מן התקרה ולמעלה ותקרה העליונה של גג : **בונה בית** · לבדו עד תקרה התחתונה : **עד שיתן לו יציאותיו** · ואח"כ יצא ממנו ויבנה עלייתו : **אמר ר' יהודה אף זה דר בתוך של חבירו** · אם כן הוא אף *בעל העלייה זו כשהוא חוזר (ד) מעותיו לזה שהוא דר בתוך שלו ואי נמי זה לא חסר דהא בלאו הכי לא הוי בני לה איהו צריך להעלות לו שכר דזה מיהא נהנה שאלולי בית זה אין לו מקום לדור שם וקסבר זה נהנה וזה לא חסר חייב וצריך להעלות לו שכר ואי לא מיחזי כרבית : **אלא בונה וגומר את הכל** · ומקרה את העלייה למעלה וכל הצריך לה : **ויושב בבית** · התחתון דהוה ליה זה לא נהנה וזה לא חסר, הוא לא נהנה שהרי עלייתו מוכנת לו לדור בה וזה לא חסר דבלאו הכי לא חזיא ליה דהא לא הוה בני לה :

גמ'

איפחית תחתונה מהו לנידר בעליונה · וא"ת אי דאמר ליה עלייה שתחת עלייה זו אני משכיר לך פשיטא שידור בעליונה שמשתעבד לו ואי אמר שעל גבי בית זה אני משכיר לך פשיטא שלא יכול לסלקו לילך לעליונה וי"ל דלעולם דא"ל שעל גבי בית זה אני משכיר לך ומספקא ליה דלמא עלייה עליונה נמי היא בכלל בית והא דא"ל שעל גבי בית זה משום דעיקר הבית היא למטה ואף על גב דמוכר את הבית לא מכר את העלייה לענין שיעבוד זה מיהא הוי בכלל בית :

רבי יהודה אומר אף הדר בתוך של חבירו צריך להעלות לו שכר · מה שפירש בקונטרס דאם אין נותן לו שכר מיחזי כרבית אין נראה לר"י דמה רבית שייך הכא דלא הלווהו כלום שהרי אם הבית נשרף לא היה נותן לו יציאותיו וגם אין אנו צריכין לטעם דרבית שהרי טעמו הוא משום דזה נהנה וזה חסר כדמפרש בגמרא :

ויושב בבית עד שיתן לו יציאותיו · פי' בקונטרס דטעמא משום דהשתא לא נהנה דהרי עלייתו מוכנת לו וקשה דהא נהנה הוא שאין צריך לעלות ונראה דגרס ומקרה את העלייה ויושב בתוכה פי' בעליי' ולא יניח לבעה"ב ליכנס בתוכו עד שיתן לו יציאותיו :

בשלשה

[פסחים ג: וש"נ]

רש"ל מ"ז

(לעיל כב:) וב"ב כה:

[ב"ב כב: כה:]

[ב"ק כ:]

ה א ב מיי' פ"ה מהל' שכירות הל' ח סמג עשין פט טוש"ע ח"מ סי' שיב סעי' יח :

ו ג מיי' שם טוש"ע שם סעי' יט :

ז ד מיי' פ"י מהל' שכנים הל' ו סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קנה סעי' ד :

ח ה מיי' שם הל' ה טוש"ע שם סעי' לא לב :

ט ו מיי' שם הל' ז סמג שם טוש"ע שם סעי' לב :

י ז מיי' פ"ז מהל' שכירות הל' ד סמג עשין פט טוש"ע ח"מ סי' שיד סעי' א ועיין מ"ש בזה המ"מ בפ"ד מהל' שכנים הל' א :

יא ח מיי' פ"י מהל' שכנים הל' ה סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קנה סעי' לא :

יב ט מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעי' ד :

[גי' הערוך וסנאין ושינא רשב"ל אמר לווחי ע"ש ערך מעזב וע' עוד בערך קר י' ומ"ש שם הרב המוסף]

יג י מיי' שם פ"ד הל' ג סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קסד סעי' ה :

הגהות הב"ח

(א) גמ' דפליגי בפלוגתא: (ב) במשנה ומקרה את העלייה ויושב בבית: (ג) רש"י ד"ה איפחית עליונה והוא שכר כצ"ל ותיבת עלייה נמחק : (ד) ד"ה אמר ר' יהודה וכו' בעל העלייה זו כשהוא חוזר ומקבל מעותיו מזה הוה ליה כשהוא דר בתוך שלו ואי נמי זה לא חסר דהא בלאו הכי לא הוי בני לה איהו זה מיהא נהנה שאלולי בית זה כצ"ל

[דברים הללו צריכין מובן ול' רש"י שבאלפסי בזה"ל אף זה אף שבעל הבית אינו חסר כלום צריך להעלות לו הדר שכר כיון שנהנה דקסבר זה נהנה וכו' וע"ש בפי' הרב ברטנורה ד"ה ר"י אומר וכו' ע"ש]

נושא

כשהשוכר יורד
לגור בבית -
האם בדה"ב
שואנן עם - או
אלף לגזיב

נושא

מח' - על מי
חל חובת
הרחקה -
על המזיק להרחיק
את עצמו - או -
על הניזק להרחיק
את עצמו

מבנה

נסיונות
להדמיד מח'
ר' חייא בר אבא
ור' אלעי כמח'
תנאים - רבנן
ור' יוסי

נושא

בית ועלייה של שנים
שנפלו ובעל הבית מסרב
לבנות (את הבית)

גמ' אמר ר' יוחנן בשלשה מקומות שנה לנו רבי יהודה אסור לאדם שיהנה ממון חבירו הא דתנן, אידך מה היא דתנן *הנותן צמר לצבע לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יותר על ההוצאה נותן לו היציאה, ואם ההוצאה יתירה על השבח נותן לו את השבח ואידך מאי היא דתנן *מי שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו ואמר לו אם אין אני נותן לך מכאן ועד זמן פלוני תן לו שטרו הגיע זמן ולא נתן רבי יוסי אומר יתן רבי יהודה אומר *לא יתן (א)(אמאי) דלמא עד כאן לא קאמר רבי יהודה הכא אלא משום (ב)דאיכא שחרוריתא, אי נמי לצבוע לו אדום וצבעו שחור' משום דקא משנה (ג)(והתנן) *כל המשנה ידו על התחתונה ומי שפרע מקצת חובו' נמי הוי אסמכתא ושמעינן ליה לר' יהודה דאמר *לא קני/ אמר רב אחא בר אדא משמיה דעולא תחתון הבא לשנות: בגויל שומעין לו, בגזית אין שומעין לו, בכפיסין שומעין לו, בלבנים אין שומעין לו; לסכך בארזים שומעין לו, בשקמים אין שומעין לו; למעט בחלונות שומעין לו להרבות בחלונות אין שומעין לו, להגביה אין שומעין לו, למעט שומעין לו עליון שבא לשנות בגזית שומעין לו, בגויל אין שומעין לו, בכפיסין אין שומעין לו, בלבנים שומעין לו, בארזים אין שומעין לו, בשקמה שומעין לו; לרבות בחלונות שומעין לו, למעט בחלונות אין שומעין לו; להגביה אין שומעין לו, למעט שומעין לו. אין לו לזה ולא לזה מאי? (*תניא אין לו לא לזה ולא לזה אין לו לבעל עלייה בקרקע כלום) תניא רבי נתן אומר תחתון נוטל שני חלקים והעליון שליש ואחרים אומרים תחתון נוטל שלשה חלקים והעליון נוטל רביע אמר רבה נקוט דרבי נתן בידך *דדיינא הוא ונחית לעומקא דדינא: קא סבר כמה מפסיד עלייה בבית, *תילתא, הלכך אית ליה תילתא: **מתני'** וכן בית הבד שהוא בנוי בסלע וגינה אחת על גביו ונפחת הרי בעל הגינה יורד וזורע למטה עד שיעשה לבית בדו כיפין. *הכותל והאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו פטור מלשלם, נתנו לו זמן לקוץ את האילן ולסתור את הכותל ונפלו בתוך הזמן פטור, לאחר הזמן חייב. מי שהיה כותלו סמוך לגינת חבירו ונפל ואמר לו "פנה אבניך" ואמר לו הגיעוך

גמ' שיהנה ממון חבירו · שלא במתנה עד שהא מדעתו ונוחה לו: **נותן לו דמי צמרו** · אמר לבן כמו שמסר לו דקניה בשינוי ונתחייב מעות: **ר' יהודה אומר** · אם כן תחייבו נמצא זה נהנה שזה הביאו לו מן השוק אלא מחזיר לו את הצמר כמות שהוא צבוע וידו על התחתונה: **אם השבח** · שהשביח הצמר יתר על היציאה שהוציא צבע זה בסממנין ועצים ושכר טרחו כשאר שכיר יום: **נותן לו את היציאה** · ולא מה שראוי בקבלנות דהוי טפי ואם ההוצאה וכו': **והשליש את שטרו** · הפקידו ביד נאמן לפי שדאג הלוה שיחזור ויתבענו כל החוב: **ואמר לו** · לוה לשליש: **אם אין אני נותן לו** · את המותר מכאן עד יום פלוני: **תן לו שטרו** · ויחזור ויתבע הכל: **ודלמא** · לא היא, זה נהנה וזה לא חסר לא קאסר רבי יהודה אלא זה נהנה וזה חסר הוא דאסר ומתניתין זה נהנה וזה חסר הוא דאמר ליה בעל הבית קא משחרת לכותלאי שאתה בונה חדשים ויפים וכל הדמים עלי ואתה משחירן בעשן לפני יציאתך: **דהוה ליה משנה** · וקנסא קנים ליה אבל זה נהנה וזה לא חסר כגון לעיל (דף סד:) הדר בחצר חבירו בחצר דלא קיימא לאגרא והדר זה אפילו עביד למיגר דה"ל נהנה וזה אינו חסר אינו צריך להעלות לו שכר: **ושמעינן ליה וכו'** · הכא אשמעינן הכי: **תחתון שבא לשנות** · בבנין חומה שעליו מן היסוד עד התקרה: בגויל שומעין לו · אם היה מתחילה מאבני גזית ובא לבנותו כשנפלה ולבנות באבני גויל שומעין לו מפני שהוא מחזיק את הבנין שחומת גויל רחבה משל גזית טפח כדאמר בפ"ק דבבא בתרא (דף ב:) בגויל זה נותן ג' טפחים וזה נותן ג' טפחים ובגזית זה נותן טפחיים ומחצה וזה נותן טפחיים ומחצה והתם מפרש גויל אבנים דלא משפיין דמורשי דידהו מטפי בה טפח: **כפיסים** · ארחי·אנאי לבינים ורחבן טפח ומחצה ונותן אריח מכאן ואריח מכאן וטפח אבנים דקות וסיד ביניהם והוי עובי החומה ד' טפחים: **בלבינים** · שלימות ואין עוביו של כותל אלא כמדת רוחבן והן ג' טפחים: כלל הדבר תחתון שמרחיב עובי הבנין ומחזיקו שומעין לו אם ממעט חיזוקו אין שומעין לו שהעליון טוענו למחר יפול: עליון שבא להכביד את המשא תחתון מעכב עליו וכל זמן שממעט כובדו שומעין לו: **ארזים** · בקורות של תקרה תחתונה קמיירי וארזים *מתקיימין מן השקמין ומשאן כבד: **בא לשנות תחתון** · משקמים לארזים שומעין לו שמהנהו לעליון שמתקיים וחזק מקום מדרך רגליו, מארזים לשקמים אין שומעין לו מפני שהן נוחין להשבר: **להרבות בחלונות** · ממעט חוזק הבנין והעליון מעכב עליו: **להגביה** · חלל הבית אין שומעין לו שמטריח את העליון לעלות ועוד שהנמוך חזק מן הגבוה: **עליון שבא לשנות וכו'** · טעמא דכולהו שומעין לו' מפני שממעט כובד המשא והיכא דמוסיף על כובדו, תחתון מעכב עליו שהתחתון אינו חושש אם תפול החומה שמןהתקרה ולמעלה: **אין לו לא לזה ולא לזה** · לבנות שעניים הם ובעל הקרקע רוצה למכור הקרקע: **מאי** · אית ליה לבעל העלייה בקרקע או לא: **דדיינא הוא** · אב"ד היה כדאמרינן בהוריות בפ' בתרא (דף יג:) : **כמה מפסיד שליש** · ימי קומה היא ממהרת ליפול מחמת משא העלייה: **מתני' בית הבד** · בית לעצור זיתים וגינה אחת על גבו שחקק אדם בסלע תחתיה כגון כיפה והיה גינתו למעלה ובית בדו מלמטה וכשמת נטלו בניו זה בית הבד וזה גינה ונפחת גגו של בית הבד שהוא מקום זריעתו של העליון: **כיפין** · ארקוולט"ו העליון יתן עליו עפר ויזרע: **פטור** · מלשלם דמאי הוה ליה למיעבד אנוס הוא: **נתנו לו זמן** · שראוהו ב"ד שהיה נוטה ואמרו לו סתור: **ונפל** · לתוך גינתו של חבירו: הגיעוך

בשלשה מקומות שנה לנו ר' יהודה אסור לאדם שיהנה ממון חבירו שלא מדעתו · אע"פ שמן הדין היה נראה לומר שיהנה חדא דאע"ג דזה נהנה *וזה לא חסר אפי' הכי תיקנו חכמים שיהא חייב דאין לו ליהנות ממון חבירו שלא מדעתו ואידך דאמר רבי יהודה אם השבח כו' דאע"ג דגזלן קונה בשינוי הכא תקינו דלא ליקני כיון שאין מתכוין לגזול ולקנות משום דאין לו ליהנות ממון חבירו שחבירו הביאו מן השוק וטרח בו כדפירש בקונט' וא"ת לפי מאי דס"ד השתא דטעמא משום דאסור שיהנה ממון חבירו ולא משום דכל המשנה ידו על התחתונה כהי דלא קני בשינוי משום שהבעלים טרחו להביאו מן השוק מ"מ לא הוה ליה למימר ידו על התחתונה ואור"י דהמ"ל וליטעמיך א"כ מן הדין לא קנאו בשינוי כיון שאינו מתכוין לקנות ומיהו מ"מ היה לו ליתן שכר כפי מה ששביחו בצביעת שחור ורבנן תקנו שלא יהנה ממון חבירו שלא מדעתו דהיינו בצביעת השחור שעשה שלא מדעתו הלכך ידו על התחתונה וגם משליש שטרו כמי אע"ג דאסמכתא קניא הכא כיון שאין זו מתנה גמורה שאין נותנה בלב שלם תקנו חכמים שלא יהנה מלוה הימנו :

אם השבח יתר על היציאה · *פי' בירושלמי בפרק הגזול קמא (ב"ק דף ק: ד"ה אם) :

לא לזה ולא לזה מאי · אין נראה לר"י פירוש הקונט' שפי' שבעה"ב רוצה למכור את הקרקע, דהא לא קמבעיא ליה, דפשיטא דאין יכול למוכרו שהרי משועבד לזה לבנות עלייה שם כשירצה, ואי רוצה למכור הקרקע לעשות הבית ואין מוכר אלא כח שיש לו בתוכה הא נמי פשיטא שבענין זה יכול למוכרה דלמה לא ימכור כח שיש לו בה, אלא נראה לר"י (א)דמיירי שרוצה בעה"ב לזורעה ובעל עלייה אמר גם אני אזרע שגם לי הקרקע משועבד לעלייה או דלמא (ב)מצי א"ל היאך "אין לך כלום בקרקע אלא לענין העלייה בלבד":

וכן בית הבד כו' · פי' בקונטרס דאיירי באחין שחלקו כמו פלוגתא דר' יהודה ורבנן ולא בשוכר ומשכיר וקשה דמשמע דמפליגי הכא רב ושמואל בגמרא דמיירי בשוכר ומשכיר דומיא דההיא דפליגי לעיל ועוד אי באחין שחלקו מוטל על התחתון לבנות התקרה אמאי אצטריך לאוקמי ההיא דלעיל בנפחת העלייה בשוכר ומשכיר לוקמה באחין שחלקו ואי האי וכן אנפחת העלייה דלעיל קאי אמאי הפסיק ביניהם ולא הסמיכם:

זמן

[זה לא חסר כצ"ל]

יד א מיי' פי"א מהל' מכירה הל' ה סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' נה סעי' א וסי' רז סעי' יב :

טו ב מיי' שם סמג שם טוש"ע ח"מ שם:

טז ג מיי' פ"ד מהל' שכנים הל' ה סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קסד סעי' ו :

יז ד מיי' שם טוש"ע שם סעי' ז :

יח ה מיי' שם הל' ד טוש"ע שם סעי' ה :

יט ו מיי' שם הל' ח סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קסה :

כ ז מיי' פי"ג מהל' נזקי ממון הלכה יט סמג עשין סח טוש"ע ח"מ סי' תיו סעי' א :

כא ח מיי' פ"ג מהל' שכנים הל' ח סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סי' קסו :

[פירשתי בשם ירושלמי כצ"ל]

נושא/מבנה
△
ג' מקומות ש"ר' יהודה (לפי ר' יוחנן) מצא שאסור לאדם שיהנה ממון חבירו. בהמשך, הגמ' דוחה ואומרת שנ"מ אלו של ר' יהודה תלויים בעיקרונים אחרים

נושא/מבנה
◇
"תחתון/עליון הבא לשנות"
דינים שרוצים לשנות המבנה שהם שנפל ובונים אותו מחדש בתוספת או בהפחתה ממה שהיה קודם

הגהות הב"ח
(א) גמ' ר' יהודה אומר לא יתן (אמאי) תא"מ ונ"ב כ"ל אמאי : (ב) שם דאיכא שחרוריתא · נ"ב לא"ס שזה חסר דאיכא [illegible] מקורה פטור הואיל ולא נהנה דא"ל להעלות לו שכר היכא דזה לא נהנה וזה חסר כמ"ש התוס' בב"ק דף כ' ע"א : (ג) שם דקא משנה דתנן כצ"ל :

נושא
בבנין משותף שנפל ואין הסכמה [illegible] הקרקע שלו עומד המבנה

ב"ק לה: ק:קי: לעיל עח: ע"ז ו:

ב"ב קסח: נדרים כז:

[לעיל עו: וש"נ]

[לעיל סו: וש"נ]

מידת עובי קיר מ:
גויל = 6 טפחים
גזית = 5 טפחים
כפיס = 4 טפחים
לבינה = 3 טפחים

רש"ל מ"ז בשם סרא"ש אבל סרי"ף גרס לה

[ב"ק נט: נג:]

שם ו:

ס"א חוקים